

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/22/2021
Identifikačné číslo spisu: 8218200944
Dátum vydania rozhodnutia: 29.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Brňák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8218200944.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej P. R., bývajúcej v U., U. XXX/XXX, o zaplatenie 8.341,43 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 1Csp/38/2018, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27. februára 2020 sp. zn. 8Co/96/2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu Prešove z 27. februára 2020 sp. zn. 8Co/96/2019 a rozsudok Okresného súdu Bardejov z 27. marca 2019 č. k. 1Csp/38/2018-95 v zamietajúcej časti vo veci samej a v časti trov konania z r u š u j e a vec vracia Okresnému súdu Bardejov na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bardejov (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 27. marca 2019 č. k. 1Csp/38/2018-95 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 5.926,03 eur spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.926,03 eur od 4. apríla 2018 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobkyni priznal náhradu trov konania vo výške 37,80 %. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa si žalobou zo dňa 30. apríla 2018 uplatnila voči žalovanej zaplatenie istiny vo výške 8.341,43 eur, úroku vo výške 254,96 eur, úroku z omeškania vo výške 3,52 eur, úrokov vo výške 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 8.341,43 eur od 4. apríla 2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 8.341,43 eur od 4. apríla 2018 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne z nezaplatených úrokov 254,96 eur od 4. apríla 2018 do zaplatenia. Žalobu odôvodnila tým, že 1. Z. XXXX uzatvorila so žalovanou Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovanej poskytla peňažné prostriedky v sume 10.000,- eur, ktoré sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných anuitných mesačných splátkach so splatnosťou celého úveru dňa 25. septembra 2024. Po vyčerpaní úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, a preto žalobkyňa rozhodla o predčasnej splatnosti úveru dňa 3. apríla 2018. Ku dňu predčasného zosplatnenia pohľadávka žalobkyne predstavovala sumu 8.659,91 eur a pozostávala z istiny vo výške 8.341,43 eur s tým, že do dňa zosplatnenia žalovaná

uhradila na istinu sumu 1.658,57 eur, nezaplateného úroku vo výške 254,96 eur predstavujúceho dohodnutý úrok v zmysle zmluvy vo výške 9,90 % p. a., úrokov z omeškania v sume 3,52 eur, keď každá omeškaná dlžná splátka bola odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5,00 % p. a., poplatkov za upomienky v sume 60,- eur, ktoré si žalobkyňa v spore neuplatňuje. Po zosplatení úveru ku dňu podania žaloby žalovaná neuskutočnila žiadnu splátku. Súd prvej inštancie považoval za nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským. Výkonaným dokazovaním mal prvoinštančný súd za preukázané, že v zmluve o úvere absentuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. l/, a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedený počet splátok, výška mesačnej splátky, splatnosť prvej splátky, konečná splatnosť úveru a periodicita splatnosti jednotlivých splátok k 25. dňu v kalendárnom mesiaci. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením. Vychádzajúc z uvedeného a konštatujúc neexistenciu náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch v preskúmvanej úverovej zmluve, súd prvej inštancie s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona vyhodnotil úver poskytnutý na základe takejto zmluvy ako bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyni tak zo zmluvy patrí len suma, ktorú žalovaná reálne čerpala titulom úveru po odpočítaní toho, čo jej žalovaná zaplatila. Žalovaná v danej veci čerpala titulom úveru v skutočnosti sumu 9.700,- eur a žalobkyni uhradila celkovo sumu 3.773,97 eur. V zmysle uvedeného súd žalobkyni priznal sumu 5.926,03 eur ako rozdiel medzi reálne poskytnutými peňažnými prostriedkami a žalovanou uhradenými sumami a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovaná sa dostala do omeškania so splnením svojho peňažného dlhu vo výške 5.926,03 Eur, a preto žalobkyňa má právo aj na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po vyhlásení predčasného splatenia úveru, teda od 4. apríla 2018, a to vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5.926,03 eur od 4. apríla 2018 do zaplatenia.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) na základe odvolania žalobkyne rozsudkom z 27. februára 2020 sp. zn. 8Co/96/2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej potvrdil a vyslovil, že žalobkyňa nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanej sa ich náhrada nepriznáva. Odvolací súd dospel k záveru, že správny je záver prvoinštančného súdu, podľa ktorého § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy vyžadovalo rozčlenenie dohodnutej splátky na jednotlivé zložky, teda na istinu, úroky a poplatky. Nesplnenie tejto povinnosti malo za následok, že úver sa v súlade s § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy považoval za bezúročný a bez poplatkov. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere (ďalej aj „smernica“) v čl. 22 zaviedla úplnú harmonizáciu svojich ustanovení spočívajúcu v tom, že členské štáty pri implementácii smernice nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa od ustanovení smernice odchyľujú. Požiadavka smernice k otázke členenia splátok je tak jasná a zreteľná, že zo slovného spojenia smernice „výška, počet a frekvencia splátok spotrebiteľa“ absolútne žiadnym výkladom nie je možné vyvodit' požiadavku, aby zmluva uvádzala splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky iných poplatkov. Preto Súdny dvor Európskej únie v rozsudku C-42/15 správne rozhodol, že smernica takéto členenie nepožaduje. Požiadavka zákona je však od požiadavky smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“. Niet žiadnych pochybností, že slovenský zákon ide nad rámec smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“. V tomto konkrétnom prípade je zjavné, že smernica bola implementovaná vadne. Zákonodarca implementoval požiadavku smernice odchyľne, pričom toto odchylné jazykové vyjadrenie pochádza jednoznačne z pôvodnej právnej úpravy o spotrebiteľských úveroch uskutočnenej zákonom č. 258/2001 Z. z. Ďalšou okolnosťou potvrdzujúcou záver o nesprávnej transpozícii smernice 2008/48 je to, že zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy vyžadoval, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Tiež s neuvedením tejto náležitosti sa spájala sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Súdny

dvor Európskej únie v už skôr spomínanej veci C-42/15 vyslovil podstatnú vec, podľa ktorej článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Vzhľadom na uvedené preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj ako „dovolateľka“). Navrhla ho, spolu s rozsudkom okresného súdu vo výroku II a III zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť odôvodnila s poukazom na § 421 ods. 1 písm. a/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), nakoľko odvolací súd sa podľa jej názoru odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu pri riešení právnej otázky „či príslušné zákonné ustanovenia, konkrétne najmä ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. účinné v rozhodnom čase, požaduje ako obligatórnu náležitosť spotrebiteľskej úverovej zmluvy rozpis úverových splátok v členení na jednotlivé nároky (zložky dlhu ako istina, úrok, poplatky a prípadné iné)“. Poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/146/2017, 3Cdo/56/2018, 4Cdo/187/2017, 4Cdo/211/2017, 4Cdo/65/2018, 5Cdo/132/2017, 3Cdo/45/2018, 2Cdo/235/2017, 7Cdo/98/2018, 1Cdo/59/2019, od ktorých sa podľa jej názoru odvolací súd odklonil. Dôvodila, že úverová zmluva, z ktorej plnenie bolo uplatnené žalobou, síce nespĺňa požiadavku na rozčlenenie úverovej splátky na jednotlivé zložky dlhu, avšak trvá na tom, že takúto požiadavku zákon v príslušných ustanoveniach na spotrebiteľské úverové zmluvy nekladie a nemožno ju postulovať ani výkladom predmetných zákonných ustanovení.

4. Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b/ CSP, skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je prípustné a aj dôvodné, a preto rozsudok odvolacieho súdu v dovolaní napadnutej časti i rozsudok prvoinštančného súdu v rozsahu dovolania zrušil (§ 449 ods. 1, 2 CSP) a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

6. V zmysle § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

7. V predmetnej veci dovolateľka vyvodila prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

8. Z obsahu dovolania je rovnako zrejmé, že žalobkyňa vyčíta odvolaciemu súdu a rovnako i súdu prvej inštancie, že právnou otázkou „či príslušné zákonné ustanovenia, konkrétne najmä ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. účinné v rozhodnom čase, požaduje ako obligatórnu náležitosť spotrebiteľskej úverovej zmluvy rozpis úverových splátok v členení na jednotlivé nároky (zložky dlhu ako istina, úrok, poplatky a prípadné iné)“, vyriešili inak, ako ju už vyriešil dovolací súd v rozhodnutiach sp. zn. 3Cdo/146/2017, 3Cdo/56/2018, 4Cdo/187/2017, 4Cdo/211/2017, 4Cdo/65/2018, 5Cdo/132/2017, 3Cdo/45/2018, 2Cdo/235/2017, 7Cdo/98/2018, 1Cdo/59/2019.

9. Ustálenú rozhodovaciau prax dovolacieho súdu vyjadrujú predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a z hľadiska vecného na ne nadviazali (3Cdo/6/2017, 6Cdo/21/2017, 7Cdo/101/2018).

10. Dovolateľka v dovolaní argumentovala tým, že rozhodnutia nižších súdov vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci v otázke aplikácie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (predtým § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z. z. - pozn. dovolacieho súdu), pretože odvolací (i prvoinštančný) súd učinili nesprávny právny záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

11. Otázku interpretácie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. (citované ustanovenie obsahovo zodpovedá skoršej právnej úprave - ustanoveniu § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z. z. - poznámka dovolacieho súdu), t. j. otázku náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ohľadom výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, už riešil odvolací súd (nielen) v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22. februára 2018, (ale aj) v rozhodnutiach sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo 17. apríla 2018, sp. zn. 4Cdo/211/2017 z 23. apríla 2018, 5Cdo/132/2017 z 29. októbra 2018, 7Cdo/98/2018 z 30. januára 2019 a (po podaní dovolania v tomto spore) aj v rozhodnutiach sp. zn. 7Cdo/101/2019 a 7Cdo/112/2019. Z obsahu odôvodnenia uvedených rozhodnutí dovolacieho súdu vyplýva, že uvedené ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné interpretovať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí nevyhnutne obsahovať číselné vyjadrenie každej jednotlivej zložky anuitnej splátky (t. j. istiny, úrokov a iných poplatkov). Takáto interpretácia uvedeného ustanovenia dovolacím súdom zodpovedá, tak ako je nižšie uvedené, účelu smernice, právnym záverom uvedeným v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia a.s. proti Kláre Biróovej (ďalej aj „rozsudok ESD“) a tiež účelu samotného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. Pokiaľ uvedené ustanovenie hovorí o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné toto ustanovenie eurokonformne vykladať tak, že sa tým veriteľovi neustanovuje povinnosť uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere vyššie uvedené zákonom vyžadované údaje vo vzťahu ku každej jednotlivej zložke anuitnej splátky, ale len vo vzťahu k anuitnej splátke ako celku.

12. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h/ smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

13. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. i/ smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza, v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou, právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. V tomto ustanovení smernica vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Článok 10 ods. 3 smernice k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i/ smernice veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

14. Právny poriadok Slovenskej republiky považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon, ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné

prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom do 20. marca 2016, t. j. v dobe uzavretia zmluvy) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom do 20. marca 2016, t. j. v dobe uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) , s) , z) a aa) .

17. Z rozsudku ESD vyplýva, že:

- článok 10 ods. 2 písm. h/ smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50 rozhodnutia),

- článok 10 ods. 2 písm. h/ stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia (bod 52 rozhodnutia),

- z článku 10 ods. 2 písm. i/ smernice a článku 10 ods. 3 smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 rozhodnutia); pričom smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky,

- pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 rozhodnutia),

- článok 10 ods. 2 písm. h/ a i/ smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 rozhodnutia).

18. Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (pozri bližšie rozsudok ESD C-212/07, bod 110).

19. Eurokonformným výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom do 20. marca 2016, t. j. v dobe uzavretia zmluvy) dospel dovolací súd k záveru, že citované ustanovenie neukladalo veriteľom povinnosť, aby v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok úveru po častiach (istina, úrok a poplatky). Pokiaľ je teda vo vyššie citovanom ustanovení § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvedené „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné uvedené ustanovenie vykladať tak, že len spresňuje, čo splátka

úveru zahŕňa.

20. Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že zákonom č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z. (poznámka dovolacieho súdu - v znení účinnom do 20. marca 2016 písm. l/ a predtým § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z. z.) v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „výšku, počet, frekvenciu splátok“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie jednotlivých častí splátky zo znenia uvedeného ustanovenia bolo nevyhnutné práve so zreteľom na závery vyjadrené v rozsudku ESD, čo len potvrdzuje správnosť vyššie uvedených záverov dovolacieho súdu, týkajúcich sa výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení v dobe uzavretia zmluvy, aktuálne ustanovenie § 9 ods. 2 písm. i/, pozn.).

21. Zo spisu dovolací súd zistil, že na základe úverovej zmluvy (formálne označenej ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere) č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX uzatvorenej stranami sporu 1. Z. XXXX bol žalobkyňou žalovanej poskytnutý spotrebný (bezüčelový) úver vo výške 10.000,- eur, s ročným úrokom 9,9 %, s ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) 11,4 %, priemernou hodnotou RPMN 10,07 % a celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 15.508,56 eur, s mesačnou splátkou 140,82 eur, splatnou v 25. deň v mesiaci, s tým, že prvá anuitná splátka bude splatná 26. októbra 2015, so splatnosťou úveru 25. septembra 2024.

22. Podľa názoru dovolacieho súdu v danom prípade uzavretá zmluva o spotrebnom úvere v bode 1 (č. l. 6 a nasl. spisu) určovala primeraným spôsobom výšku úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úrokovú sadzbu, anuitnú splátku, poplatok za poskytnutie úveru a iné poplatky, dátum uzatvorenia zmluvy.

23. Vyššie uvedené základné pojmy zmluvy o spotrebiteľskom úvere vymedzujú Obchodné podmienky pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s., ktoré tvoria súčasť zmluvy (podľa bodov 29 a 30 rozhodnutia ESD zmluva o úvere nemusí byť uzatvorená „v jedinom dokumente“).

24. Pokiaľ ide o posúdenie správnosti záveru odvolacieho (i prvoinstančného) súdu, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny a úrokov, a preto je potrebné úver považovať za úver bezúročný a bez poplatkov, tak je potrebné uviesť, že eurokonformný výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení v dobe uzavretia zmluvy, aktuálne ustanovenie § 9 ods. 2 písm. i/) umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivšej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo to, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, aká na úrok za poskytnutie úveru a aká na iné platby (poplatky). V uvedenej súvislosti dovolací súd uvádza, že aj podľa záverov uvedených v predmetnom rozsudku ESD, zmluva o úvere uzatvorená na dobu určitú, stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny (viď bod 53 rozhodnutia). Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 rozhodnutia).

25. Z uvedených dôvodov dovolací súd konštatuje, že dovolanie žalobkyne smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie nielen prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP (lebo rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu), ale zároveň aj dôvodné, nakoľko dovolaním napadnutý rozsudok (práve v riešení predmetnej právnej otázky) spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

26. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Dovolací súd v súlade s týmito ustanoveniami napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zruší (§ 449 ods. 1 CSP), pričom zruší aj rozhodnutie súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 CSP), nakoľko nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

27. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazané právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

28. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

29. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.